

ת"פ 3427-3 מ.י. מע"מ באר-שבע נגד אטייקט אינטראנסיונל בע"מ גילאון שהם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 3427-3 מ.י. מע"מ באר-שבע נ' אטייקט אינטראנסיונל בע"מ ואח'
ת"פ 59901-06-13 מע"מ ב"ש נ' אטייקט אינטראנסיונל בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט הבכיר ג'ורג' אמוראי
מאשימה מ.י. מע"מ באר-שבע
נגד גילאון שהם
נאשימים אטייקט אינטראנסיונל בע"מ
עו"ד מרסל אביטל

החלטה

בקשה לביטול כתוב האישום בטענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחס"פ.

כתב האישום המקורי הוגש בשנת 2003, תוקן בשנת 2010 (בשל ביצוע עבירות נוספות לצורכי מאורה), הנאשימים היו מייצגים, נתבקשו מספר רב של דוחות לצורכי מו"מ והסרת מחדרים, המחדלים הוסרו בסמוך לחודש אפריל 2013, גזר הדין ניתן ביום 17/12/2013.

הנאשימים הורשו על פי הودיות הנאשם, בהיותו מיוצג, בגין ביצוע 15 עבירות אי דיווח תקופתי למע"מ בין החודשים 9/2002-10/2004, והנאשמה נידונה ל垦ס ע"ס 3,000TL והנאשם נידון ל-6 חודשים מסר על תנאי ו垦ס ע"ס 4,500TL.

ערעור שהוגש על גזר הדין (ע"פ 14-02-2020), התקבל, גזר הדין בוטל והתיק הוחזר לדין לצורך בוחנת בקשה הנאשימים לחזור בהם מהודיותם או לחילופין לטעון טענות הגנה מן הצדק על רקע סיכום דברים וההבטחה שלטוניתנית שניתנה לנאשימים בשנת 2010. וכך נרשם בפסק הדין: "ראוי יהיה ביותר שרשות התביעה של מע"מ תבחן שניתנה אם יש הצדקה לפטיחת הדיון הנ"ל מחדש או שמא נכון וצדוק יהיה בנסיבות העניין להודיע מיזמתה לבית המשפט השלום על סיום ההליכים בדרך של חזרתה מהאישום, ובדרך שתהיה מוסכמת ומתקבלת בין המעורערים ובאי כוחם. סוף דבר אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את גזר דין קמא, מורים על החזרת הדיון לבית המשפט השלום לשלב הדיון שפירטנו לעיל ובנוסף שבים וממליצים בפני הממומנים על התביעות בע"מ לבחון היטב את המלצותנו דלעיל". (פסק דין מיום 19/11/2014).

ביום 15/02/2015 הגיעו הנאשימים למאשימה בקשה להמרת כתוב האישום וכן כתוב אישום נוסף (ת.פ. 59901-06-13 להלן: כתוב האישום הנוסף) ובשל נסיבות שני הティקים הבקשה נידונה בבקשת עייפות הליכים והועברת לפרקליטות

במקביל וביום 4/06/15 הגיעו הנאשמים לבית המשפט, לראשונה, בקשה בכתב לביטול כתוב האישום בתיק שבכורתת כתוב האישום הנוסף, זאת טרם מתן החלטה בהחלטת היوم"ש בבקשת לעיכוב הליכים. ולצין כי לא הוגשה כל בקשה מפורטת ומונומקט לחזרה מהודיה.

ההחלטה פרקליטות המדינה נתקבלה ביום 16/05/17 וענינה דחיתת הבקשה לעיכוב הליכים בהעדר עיליה. הבהירות לעניין הנימוקים וה摔יווי' במתן ההחלטה ניתנו על ידי פרקליטות המדינה ביום 16/08/7.

כך הם פנוי הדברים בתיק בשל מרכיבות והתנהלות שגרמה שלא לצורך לסייע סיום הליכים בתיק, מרכיבות שנבעה בין היתרמאי קיומ החלטות בית המשפט, דחיתת דיןנים רבים לצורך הסרת מחדלם, החלפת מותבים, החלפת יציג, קיומ הסדרים רבים בפני פקיד השומה, אי עמידה בהסדרים וחידושים או החלטתם בהסדרים חדשים, ביצוע עבירות נוספות, הגשת שני כתבי אישום נוספים בשנת 2013 ובשנת 2015, שייח' רב בהעלאת טענות הגנה, הסכמאות המאשימה וכיוצב', ולצין שככל הליכים הינם ביחס לעבירות אי דיווח שלכאורה המדבר בעבירות נמשכות ויש בסיום ההליך בתיק אחד כדי להשליך במידה רבה על הענישה בתיק האחר ובוואדי שבתיק הנוסף.

לגופו של עניין, משהערעור נתקבל, ומשהוגשה בקשה מפורטת בצרוף אסמכתאות וכן תגבות המשיבה ובנסיבות בהן מוצו כל הליכים והבקשה לעיכוב הליכים נותר להזכיר נותר בבקשת לביטול כתוב האישום בטענה של הגנה מן הצד.

לטענת הנאשמים המשך ההליך מנוגד לעקרונות הצדק וההגינות ואין אמצעי מתן מאשר ביטול כתוב האישום וזאת לנוכח הפרת התcheinויות שלטונית (סיכון פגישה מיום 10/02/24) בדבר חזרה מכתב האישום באם יוסרו המוחדים, וכן המוחדים הוסרו. לטענת המאשימה נציגיה פועלו בהתאם להוראות הדין ומובילו שתהא סירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית, ולגופו של עניין נטען, כי הסרת המוחד בתיק אינו מוביל בהכרח להמרת כתוב האישום, חרף הסיכון בין הצדדים, וזאת באופן שמתיחס עם כל התנאים שטכנו, ובעיקר לנוכח ביצוע עבירות נוספות שהובילו להגשת שני כתבי אישום נוספים בשנת 2013 וכן בשנת 2015.

לאחר שעינתי בכתב הטענות ובהתחשב בכך החלטת העניינים בתיק והסכמאות הצדדים, הגעת למסקנה שדין הבקשה לביטול כתוב האישום ביחס לתיק "פרה היסטורי" זה להתקבל.

הבקשה נסמכת על הבטחה שלטונית בכתב מיום 24/02/2010.

הבטחה השלטונית מפורשת, ניתנה על ידי בעל סמכות וקיים אינו מוטל בספק.

אמנם התנאים המקימים את חובת הרשות כמפורט במסמך לא נמלאו במלואם ואולם אין בכך בכך לגרוע מהמצגים שנוצרו ו邏輯ית הנסיבות הצפויות של הנאשמים.

כאמור בית המשפט אינו מתעלם מהעובדה כי הנאשמים ביצעו עבירות נוספת לצורכי גגם לא מכך שהמחדים הוסרו בחלוּפַה המועד שנקבע בהסכם, וכן לא מכך שלא ניתן כלל לחזרה מהודיה, אלא שבנסיבות העניין המאשימה ומי מטעמה יצרכו מצג כלפי הנאשמים לפיו ההסכם עומד בתוקפו ומשכך יש לקיימו, וכן הרואין היה שגורמי אכיפת החוק יתנו משקל רב ומשמעות להמלצת בית המשפט המחויזי כפי שנרשם במפורש במסגרת פסק הדין בערעור. מצגי הרשות

כלפי הנאים, בנסיבות התקיק, יוצרים השתק, וזאת מונתק משאלת האשמה או האחוריות של הנאים.

המדובר באיזון עדין בין אינטראס הציבור שבהעמדה לדין לבין אינטראס הציפייה של הנאים והזכות להליך הוגן, ובעניננו נסיבות השתלשלות התקיק, ההסכמות שניתנו והמצגים שנוצרו, נוטים לכיוון זכויות הנאים.

ביחס לת.פ 13-06-59901 הבקשה לביטול כתוב האישום - נדחת.

טענות הגנה מן הצדק בתיק הנוסף הינה אך ורק בהסתמך על אותה הבטחה שלטונית מיום 10/02/24.

הטענות שהועלו במסגרת הבקשה, גםם שלא הוגשה בנפרד כפי שנטבקש הנאשם, אין מבוססות משפטית ועובדתית.

ההסכם גורע במפורש את הדוח' לחודש 12/09 הכלול בכתב האישום, ומקל וחומר את הדוחות המאוחרים אשר לא הוגשו במועד. יתר הדוחות הכלולים בכתב האישום לתקופת דיווח שקדמה להסדר, הוגשوا באיחור כמפורט בכתב האישום, ובנקודות הזמן של עיריכת ההסכם הסתכמו ב- 5 דוחות בלבד.

مكان שההסכם נערך בנקודות זמן שבהן נושא נגד הנאשם היה כתב האישום בתיק הישן, 5 דוחות נוספים אשר הוגשו באיחור (3/09, 4/09, 5/09, 8/09 ו-09/10), ודוח' לחודש 12/2009 שביחס אליו נרשם במפורש כי אינו כולל בהסכם.

בנסיבות אלו לא הוכח כל מנעה משפטית ועובדתית להגשת כתב האישום אשר הוגש בחודש יוני 2013 ואף תוקן פעמיים בשל המשך ביצוע עבודות נוספות לצאורה, ולעת ההז ניצב אינטראס הציבור שבהעמדה לדין מבלי שהוכח כל פגיעה בזכות הנאשם.

לסיכום

בחינה מהותית- תכלייתית של כלל הנסיבות מוביל למסקנה כי המשך ההליך בתיק 3427 יגע באופן ממשי בתחום הצדק וההגינות, וזאת כאמור מונתק משאלת אשמתם או חפותם של הנאים.

יוער כי אין במסקנה המתבקש מטעמי הגנה מן הצדק, בכדי להפחית ולו במעט מאחריות הנאשם להגשת דוחות תקופתיים במועד, שכן כל איחור או אי הגשה במועד, ביודען, מגבש עבירה פלילית, ושיקול הדעת להגשת כתבי אישום או המרתם בהליך מנהלי כפוף להחלטות המאשימה בהתאם לדין ולנהלים, ואין בסיקום זה או אחר, או מתן הזדמנויות להסרת מחדל בכדי לגרוע מפליליות המעשה.

לפיכך אני מורה על ביטול כתב האישום בת.פ 3427. המזיכירות מתבקשת לסגור התקיק.

ההלים בתיק 13-06-59901 ימשכו סדרם.

עותק ישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ז, 11 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.